

การศึกษาอย่างครอบคลุมเกี่ยวกับการพิพากษาในพระคัมภีร์

การแนะนำ

แนวคิดเรื่องการพิพากษาในพระคัมภีร์มีหลายแง่มุม ครอบคลุมถึงความรับผิดชอบของมนุษย์ในการแยกแยะถูกผิด อำนาจของพระเจ้าในการรักษาความยุติธรรม และการพิพากษาครั้งสุดท้ายในวันสุดท้าย แนวคิดเรื่องการพิพากษาซึ่งมีรากฐานมาจากคำสอนทั้งใน ทำหน้าที่เป็นเครื่องเตือนใจถึงความชอบธรรมของพระเจ้า ความสำคัญของความเมตตา และความรับผิดชอบของสรรพสิ่งที่ตั้งปวง รวมถึงมนุษย์ กูตสวรรค์ และโลกเอง เอกสารนี้จัดเรียงข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญตามลำดับความคิดอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากแง่มุมของมนุษย์ที่เกี่ยวข้อง ไปสู่หลักการของพระเจ้า บทบาทของผู้เชื่อ และเหตุการณ์สุดท้ายในยุคสุดท้าย โดยอ้างอิงจากพระคัมภีร์เท่านั้น โครงสร้างนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เป็น ทั่วถึงในฐานะแนวทางด้านจริยธรรมในปัจจุบันและความเป็นจริงของพระเจ้าในอนาคต ข้อพระคัมภีร์แต่ละข้อนำเสนอพร้อมอ้างอิงและข้อความ ครอบคลุมมาจากรหัส ๐๐๐๐๐๐๐ ๐๐๐๐๐๐๐๐ ๐๐๐๐๐๐๐๐ โดยมีหมายเหตุสำหรับ ๐๐๐ หรือฉบับอื่นๆ เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีการตกหล่น และอนุญาตให้มีการอ้างอิงข้ามไปยังข้ออื่นๆ ที่มีแนวคิดซ้ำซ้อนกัน

๐๐ แง่มุมด้านมนุษยของการตัดสิน

ก๐ คำเตือนเกี่ยวกับการตัดสินที่เสแสร้งหรือไม่เป็นธรรม

๐๐ ข้อห้ามทั่วไปและการเรียกร้องความเป็นธรรม

- ๐ เลวีนิติ ๐๐๐๐๐๐๐ อย่าบิดเบือนความยุติธรรม อย่าล่าเอียงต่อคนยากจนหรือโปรดนปธานคนใหญ่คนโต แต่จงตัดสินเพื่อนบ้านอย่างยุติธรรม ๐๐๐๐๐๐
- ๐ สุภาษิต ๐๐๐๐ จงพูดออกมาและตัดสินอย่างยุติธรรม จงปกป้องสิทธิของคนยากจนและคนขัดสน ๐๐๐๐๐๐
- ๐ มัทธิว ๐๐๐-๐๐๐ อย่าตัดสินผู้อื่น เพื่อท่านจะไม่ถูกตัดสิน เพราะท่านตัดสินผู้อื่นอย่างไร ท่านก็ถูกตัดสินอย่างนั้น และท่านก็ถูกวัดอย่างนั้นอย่างนั้น ทำไมท่านจึงมองเห็นเศษผงในตาของพี่น้อง แต่กลับมองไม่เห็นก้อนไม้ในตาของตนเอง ๐ หรือท่านจะพูดกับพี่น้องได้อย่างไรว่า ๐ ให้ฉันเอาเศษผงออกจากตาของท่าน ๐ ในเมื่อมีก้อนไม้ในตาของท่านเอง ๐ เจ้าคนหน้าซื่อใจคด จงเอาก้อนไม้ในตาของตนเองออกก่อน แล้วท่านจึงจะเห็นชัดพอที่จะเอาเศษผงออกจากตาของพี่น้องได้
- ๐ มัทธิว ๐๐๐๐๐ เพราะว่าท่านพิพากษาท่านอย่างไร ท่านก็ถูกพิพากษาอย่างนั้น และท่านจะถูกวัดอย่างนั้นด้วยมาตรวัดท่านเอง
- ๐ ลูคา ๐๐๐๐-๐๐๐๐ อย่าตัดสินผู้อื่น แล้วท่านจะไม่ถูกตัดสิน อย่างกล่าวโทษผู้อื่น แล้วท่านจะไม่ถูกกล่าวโทษ จงให้อภัย แล้วท่านจะได้รับการอภัย จงให้ แล้วท่านจะได้รับ จะได้รับอย่างเหลือเฟือ เพราะท่านจะได้รับการวัดด้วยตาซึ่งแบบใด
- ๐ ยอห์น ๐๐๐๐๐ อย่าตัดสินคนจากภายนอก แต่จงตัดสินด้วยวิจรรย์ญาณที่ถูกต้อง
- ๐ โรม ๐๐๐๐-๐๐๐๐ ฉะนั้นท่านทั้งหลายผู้พิพากษา จึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย เพราะเมื่อท่านพิพากษาผู้อื่น ท่านก็ประณามตนเอง เพราะท่านผู้พิพากษาเองก็กระทำความผิดเหล่านั้นเสียเอง เราทราบว่า การพิพากษาของพระเจ้าสมควรตกอยู่กับผู้ที่กระทำความผิดเหล่านั้น ท่านคิดว่าตนเองจะรอดพ้นจากการพิพากษาของพระเจ้าได้หรือ ๐
- ๐ โรม ๐๐๐๐๐ ฉะนั้นท่านทั้งหลายผู้พิพากษา จึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย เพราะเมื่อท่านพิพากษาผู้อื่น ท่านก็ประณามตนเอง เพราะท่านผู้พิพากษาเองก็กระทำความผิดเหล่านั้นเสียเอง
- ๐ ยากอบ ๐๐๐๐๐-๐๐๐๐๐ อย่าพูดจาใส่ร้ายกันและกันเลย พี่น้องทั้งหลาย ผู้ใดพูดจาใส่ร้ายพี่น้องหรือตัดสินพี่น้องของตน ผู้นั้นก็พูดจาใส่ร้ายธรรมบัญญัติและตัดสินธรรมบัญญัติเสียเอง แต่ถ้าท่านตัดสินธรรมบัญญัติ ท่านก็ไม่ใช่ผู้ปฏิบัติตามธรรมบัญญัติ

แต่เป็นผู้ตัดสิน มีแต่ผู้ทรงบัญญัติและผู้พิพากษาองค์เดียวเท่านั้น คือพระองค์ผู้ทรงสามารถช่วยให้รอดและทำลายได้ แต่ท่านเป็นใครเล่าที่จะไปตัดสินเพื่อนบ้านของท่าน

๑๑ หลีกเลี้ยงการดูหมิ่นหรือทำให้ผู้อื่นสะดุดล้ม

- ๑ มัทธิว ๑๑:๑๖-๑๗ ข้อความยาวเกี่ยวกับการปฏิบัติความชอบธรรมอย่างลับๆ เพื่อหลีกเลี้ยงการพิพากษา ประเด็นสำคัญ จงระวังการปฏิบัติความชอบธรรมของท่านต่อหน้าคนอื่นเพื่อให้คนอื่นเห็น เพราะถ้าเช่นนั้นท่านจะไม่มีรางวัลจากพระบิดา
- ๑ มัทธิว ๑๑:๒๒ ฉะนั้นสิ่งใดที่ท่านปรารถนาให้ผู้อื่นทำแก่ท่าน จงทำสิ่งนั้นแก่เขาด้วย เพราะนี่คือธรรมบัญญัติและคำพยากรณ์
- ๑ ลูคา ๑๑:๑๖-๑๗ กฎทองคำและการตัดสิน ๑ กฎแห่งสำคัญ จงปฏิบัติต่อผู้อื่นเช่นเดียวกับที่ท่านอยากให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อท่าน ทำไมท่านจึงมองเห็นเศษผงในตาของพี่น้อง แต่กลับมองไม่เห็นก้อนไม้ในตาของตนเอง
- ๑ ยอห์น ๑๑:๒๒ ๑ หลุยงคนหนึ่งถูกจับได้ว่าล่วงประเวณี ประเด็นสำคัญ ให้ผู้ที่ไม่มีบาปในพวกท่านเป็นคนแรกที่ขว้างก้อนหินใส่เธอ
- ๑ โรม ๑๑:๑๗-๑๘ จงอยู่ร่วมกันอย่างปรองดอง อย่าเย่อหยิ่ง แต่จงคบหาสมาคมกับคนต่ำต้อย อย่าคิดว่าตนเองฉลาดในสายตาของตน อย่าตอบแทนความชั่วด้วยความชั่ว แต่จงคิดที่จะทำในสิ่งที่น่ายกย่องในสายตาของทุกคน ถ้าเป็นไปได้ จงอยู่ร่วมกันอย่างสันติกับทุกคน ที่รักทั้งหลาย อย่าแกล้งแค้นกับเอง แต่จงปล่อยให้เป็นเรื่องของพระพิโรธของพระเจ้า
- ๑ โรม ๑๑:๑๙ ที่รักทั้งหลาย อย่าแกล้งแค้นด้วยตนเองเลย แต่จงปล่อยให้เป็นเรื่องของพระพิโรธของพระเจ้า เพราะมีเขียนไว้ว่า ๑ การแกล้งแค้นเป็นของเรา เราจะต้องตอบแทนเอง
- ๑ โรม ๑๑:๒๐-๒๑ ๑ เมื่อหากิ่งบกเกี่ยวกับการไม่ตัดสินในเรื่องที่ถกเถียงกันได้ ประเด็นสำคัญ จงยอมรับผู้ที่มีความเชื่ออ่อนแอ โดยไม่ทะเลาะวิวาทกันในเรื่องที่ถกเถียงกันได้ ฉะนั้นอย่าให้เราตัดสินกันและกันอีกต่อไป
- ๑ โรม ๑๑:๒๒-๒๓ อย่าให้ผู้ที่กินดูหมิ่นผู้ที่งัดเขมือ และอย่าให้ผู้ที่งัดเขมือตัดสินผู้ที่กิน เพราะพระเจ้าทรงต้อนรับเขาแล้ว ท่านเป็นใครเล่าที่จะตัดสินผู้รับใช้ของผู้อื่น เขาจะยืนอยู่หรือล้มลงนั้นขึ้นอยู่กับนายของเขาเอง และเขาจะได้รับคำจำคุก เพราะพระเจ้าทรงสามารถทำให้เขายืนอยู่ได้
- ๑ โรม ๑๑:๒๔-๒๕ ทำไมท่านจึงพิพากษาพี่น้องของท่าน หรือท่านเอง ทำไมจึงดูหมิ่นพี่น้องของท่าน เพราะเราทุกคนจะต้องยืนอยู่ต่อหน้า เพราะมีเขียนไว้ว่า ๑ เรามีชีวิตอยู่ พระเจ้าตรัสว่า ทุกหัวเข่าจะกราบลงต่อหน้าเรา และทุกลิ้นจะสารภาพต่อพระเจ้า ฉะนั้น เราแต่ละคนจะต้องให้การต่อพระเจ้าเกี่ยวกับตัวเราเอง
- ๑ โรม ๑๑:๒๖ เหตุใดท่านจึงพิพากษาพี่น้องของท่าน หรือท่านเอง เหตุใดจึงดูหมิ่นพี่น้องของท่าน เพราะเราทุกคนจะต้องยืนอยู่ต่อหน้า
- ๑ โรม ๑๑:๒๗-๒๘ ฉะนั้นแล้วเราแต่ละคนจะต้องให้การต่อพระเจ้าเกี่ยวกับตัวเราเอง เพราะฉะนั้นอย่าตัดสินกันและกันอีกต่อไป แต่จงตั้งใจที่จะไม่วางสิ่งกีดขวางหรืออุปสรรคใดๆ ในทางของพี่น้องเลย
- ๑ โรม ๑๑:๒๙ ดังนั้นเราแต่ละคนจะต้องให้การต่อพระเจ้าเกี่ยวกับตัวเราเอง
- ๑ ๑ โครินธ์ ๑๑:๑๗-๑๘ ๑ เรื่องมโนธรรมและการไม่ทำให้ผู้อื่นสะดุดล้ม ประเด็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนที่มีความรู้เรื่องนี้ แต่บางคนเคยคบหากับรูปเคารพมาก่อน จึงกินอาหารที่ถวายแก่รูปเคารพ และมโนธรรมของพวกเขาก็อ่อนแอ จึงแปดเปื้อน
- ๑ กาลาเทีย ๑:๑๐ พี่น้องทั้งหลาย ถ้าผู้ใดถูกจับได้ว่ากระทำความผิด ท่านทั้งหลายที่เป็นฝ่ายวิญญาณควรช่วยเขาให้กลับใจด้วยใจอ่อนโยน จงระวังตัวด้วย เกรงว่าท่านเองก็อาจถูกล่อลวงเช่นกัน
- ๑ เอเฟซัส ๑:๑๕ อย่าให้คำพูดที่เสื่อมเสียออกมาจากปากของท่าน แต่จงพูดแต่สิ่งที่ดีเพื่อเสริมสร้างให้เหมาะสมกับโอกาส เพื่อจะได้เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ได้ยิน

๑๒ การพัฒนาวิจารณ์และการตัดสินใจอย่างชาญฉลาด

๑๒ แล่งที่มาของการแยกแยะ ๑ จากพระเจ้า การปฏิบัติ และพระคัมภีร์

- ๑ สุภาเมต ๑:๑๖-๑๗ เพราะพระเจ้าทรงประทานปัญญา จากพระโอษฐ์ของพระองค์มาซึ่งความรู้และความเข้าใจ พระองค์ทรงเก็บรักษาปัญญาของพระองค์ทรงเป็นโล่กำบังแก่ผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรง ทรงปกป้องทางแห่งความยุติธรรมและทรงดูแลทางของบรรดาผู้บริสุทธ์ของพระองค์แล้วท่านจะเข้าใจความชอบธรรม ความยุติธรรม และความเที่ยงธรรม และทางที่ถูกต้องประการ

- สุภษิต ๐๐๐๐-๐๐๐๐ ลูกเอ๋ย อย่าลืมสิ่งเหล่านี้ จงยึดมั่นในสติปัญญาและความรอบคอบ แล้วสิ่งเหล่านี้จะเป็นชีวิตสำหรับจิตวิญญาณของเจ้า และเป็นเครื่องประดับสำหรับคอของเจ้า แล้วเจ้าจะดำเนินไปในทางของเจ้าอย่างมั่นคง และเท้าของเจ้าจะไม่สะดุด
- □ โครินธ์ ๐๐๐๐-๐๐๐๐ คนฝ่ายเนื้อหนังไม่ยอมรับสิ่งต่างๆ ของพระวิญญาณของพระเจ้า เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องโง่เขลาสำหรับเขา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะสิ่งเหล่านั้นต้องใช้การพิจารณาทางวิญญาณ ส่วนคนฝ่ายวิญญาณนั้นตัดสินใจทุกสิ่ง แต่ตนเองไม่ยอมให้ใครมาตัดสิน
- อิบรู ๐๐๐๐๐ เพราะพระวอจะของพระเจ้ามีชีวิตและทรงฤทธิ์เดชมากยิ่งขึ้นกว่าดาบสองคมใดๆ แยกทะลุดิจวิญญาณและวิญญาณ ข้อต่อและไขกระดูก และทรงวิเคราะห้ความคิดและความตั้งใจของหัวใจ
- อิบรู ๐๐๐๐-๐๐๐๐ เพราะถึงแม้บัดนี้พวกท่านควรจะเป็นครูแล้ว แต่พวกท่านก็ยังคงต้องการคนมาสอนหลักพื้นฐานของพระวอจะของพระเจ้าอีก พวกท่านต้องการน้ำนม ไม่ใช่ของแข็ง เพราะทุกคนที่กินน้ำนมนั้นยังไม่ชำนาญในพระวอจะแห่งความชอบธรรม เพราะเขายังเป็นเด็ก แต่ว่าอาหารแข็งนั้นสำหรับผู้ใหญ่ สำหรับผู้ที่มีความสามารถในการแยกแยะที่ได้รับการฝึกฝนโดยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะแยกแยะความดีจากความชั่วได้
- ยากอบ ๐๐๐๐๐๐ แต่ปัญญาจากเบื้องบนนั้นบริสุทธิ์ก่อน แล้วจึงสงบสุข อ่อนโยน เปิดรับเหตุผล เปี่ยมด้วยความเมตตาและผลดี เป็นกลางและจริงใจ
- □ ทิโมธี ๐๐๐๐-๐๐๐๐ ส่วนท่าน จงดำเนินต่อไปในสิ่งที่ท่านได้เรียนรู้มา□□□□ พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์สำหรับการสอน การตักเตือน การแก้ไข และการฝึกฝนในความชอบธรรม□□□□ □□□□□□

□□ การทดสอบและการตรวจสอบ □วิญญาณ คำสอน และทุกสิ่งทุกอย่าง□

- □ เรสโรโลนิกา ๐๐๐๐-๐๐๐๐ แต่งทดสอบทุกสิ่ง จงยึดมั่นในสิ่งที่ดี และจงละเว้นจากความชั่วทุกอย่าง
- □ ยอห์น ๐๐๐-๐๐๐ และโดยสิ่งนี้เรารู้ว่าเราได้รู้จักพระองค์แล้ว ถ้าเราปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ ผู้ใดกล่าวว่า □ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์□ แต่ไม่ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ ผู้นั้นเป็นคนโกหก และความจริงไม่อยู่ในผู้นั้น แต่ผู้ใดปฏิบัติตามพระวอจะของพระองค์ ในผู้นั้นความรักของพระเจาก็สมบูรณ์แท้จริง โดยสิ่งนี้เรารู้ว่าเราอยู่ในพระองค์ ผู้ใดกล่าวว่าตนอยู่ในพระองค์ ก็ควรดำเนินชีวิตตามแบบอย่างที่เราทรงดำเนิน
- □ ยอห์น ๐๐๐๐-๐๐๐๐ และนี่คือพระบัญชาของพระองค์ คือให้เราเชื่อในพระนามของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ และรักซึ่งกันและกัน ตามที่พระองค์ทรงบัญชาเราไว้ ผู้ใดรักษาพระบัญชาของพระองค์ ผู้นั้นก็อยู่ในพระเจ้า และพระเจาก็อยู่ในผู้นั้น และโดยสิ่งนี้เรารู้ว่าพระองค์ทรงสถิตอยู่ในเรา โดยพระวิญญาณที่พระองค์ทรงประทานแก่เรา
- □ ยอห์น ๐๐๐-๐๐๐๐ ที่รักทั้งหลาย อย่าเชื่อทุกวิญญาณ แต่งทดสอบวิญญาณเหล่านั้นดูว่ามาจากพระเจ้าหรือไม่ เพราะมีผู้เผยพระวอจะเท็จมากมายออกไปในโลกแล้ว□□□□ □รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทดสอบวิญญาณและความรัก□

ค□ บทบาทของมนุษย์ในการตัดสินใจพิพากษาและเรื่องราวในชีวิต

□□ ในหมู่ผู้ศรัทธา □นิยามนักบุญมากกว่าศาลาทางโลก□

- □ โครินธ์ ๐๐๐๐ เพราะฉะนั้นอย่าตัดสินก่อนเวลาอันควร ก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา พระองค์จะทรงเปิดเผยสิ่งต่างๆ ที่ซ่อนอยู่ในความมืด และจะทรงเปิดโปงแผนการในใจของแต่ละคน แล้วแต่ละคนจะได้รับการยกย่องจากพระเจ้า
- □ โครินธ์ ๐๐๐-๐ เมื่อคนใดคนหนึ่งในพวกท่านมีเรื่องขัดแย้งกับอีกคนหนึ่ง เขากลับไปฟ้องร้องต่อหน้าคนธรรมดาแทนที่จะฟ้องร้องต่อหน้าผู้ หรือท่านไม่รู้หรือว่าผู้บริสุทธิ์จะพิพากษาโลก□ และถ้าโลกจะถูกพิพากษาโดยท่าน ท่านไม่มีความสามารถที่จะตัดสินคดีเล็กน้อยหรือ□ ท่านไม่รู้หรือว่าเราจะพิพากษากฎสวรรค์□ แล้วเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตนี้เล่าจะมากมายเพียงใด□ ดังนั้นถ้าท่านมีเรื่องเช่นนี้ ทำไมท่านจึงนำไปฟ้องร้องต่อหน้าผู้ที่ไม่มีอำนาจในคริสตจักร□ ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้เพื่อเป็นการตำหนิท่าน เป็นไปได้หรือว่ามีใครในพวกท่าน แต่พี่น้องกลับไปฟ้องร้องพี่น้อง และทำเช่นนั้นต่อหน้าผู้ที่ไม่เชื่อ□ □ฉบับ ๐๐๐๐ ในเอกสาร□
- □ โครินธ์ ๐๐๐-๐ พวกท่านคนใด เมื่อมีคดีความกับเพื่อนบ้าน กลับไปฟ้องร้องต่อคนธรรมดา แทนที่จะไปฟ้องร้องต่อผู้บริสุทธิ์หรือ□ หรือท่านไม่รู้หรือว่าผู้บริสุทธิ์จะพิพากษาโลก□ ถ้าโลกจะถูกพิพากษาโดยท่าน ท่านไม่มีความสามารถที่จะตั้งศาลยุติธรรมเล็กๆ น้อย ๆ หรือ□ ท่านไม่รู้หรือว่าเราจะพิพากษากฎสวรรค์□ แล้วเรื่องในโลกนี้เล่าจะเป็นอย่างไร□ ถ้าท่านมีศาลยุติธรรมที่พิจารณาเรื่องในโล

- ฮีบรู ๑๑:๑๖-๑๗ จงให้การแต่งงานเป็นที่นับถือในหมู่คนทั้งปวง และอย่าให้เตียงนอนของการแต่งงานเป็นมลทิน เพราะพระเจ้าจะทรงพิพากษาคนประพฤติผิดทางเพศและคนล่วงประเวณี

ข ๑ บทบาทของพระเยซูคริสต์ในฐานะผู้พิพากษาที่ได้รับการแต่งตั้ง

๑๑ อำนาจที่ได้รับมอบหมายจากพระบิดา

- ยอห์น ๑๑:๑๑-๑๒ เพราะพระบิดาทรงทำให้คนตายฟื้นขึ้นและประทานชีวิตแก่เขาฉันใด พระบุตรก็ทรงประทานชีวิตแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระบิดามีได้ทรงพิพากษาผู้ใด แต่ทรงมอบการพิพากษาทั้งหมดให้แก่พระบุตร เพื่อทุกคนจะได้ถวายเกียรติแด่พระบุตร เหมือนอย่างที่เราถวายเกียรติแด่พระบิดา ผู้ใดไม่ให้เกียรติพระบุตร ผู้นั้นก็ไม่ให้เกียรติพระบิดาผู้ทรงส่งพระบุตรมา เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดฟังคำของเราและเชื่อในผู้ที่ส่งเรามา ผู้นั้นจะมีชีวิตนิรันดร์ เขาจะไม่ถูกพิพากษา แต่ได้พ้นจากความตายไปสู่ชีวิตแล้ว □ เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เวลาหนึ่งจะมาถึง และเวลานั้นก็มาถึงแล้ว คือคนตายจะได้ยินเสียงของพระบุตรของพระเจ้า และผู้ที่ได้ยินจะได้มีชีวิตอยู่ เพราะพระบิดาทรงมีชีวิตอยู่ในพระองค์เองฉันใด พระองค์ก็ทรงประทานให้พระบุตรมีชีวิตอยู่ในพระองค์เองฉันนั้น และพระองค์ทรงประทานอำนาจให้พระบุตรพิพากษา เพราะพระองค์เป็นพระบุตรมนุษย์ อย่าประหลาดใจเลย เพราะเวลาหนึ่งจะมาถึง เมื่อคนทั้งหลายที่อยู่ในหลุมศพจะได้ยินเสียงของพระองค์และผู้ที่ทำดีจะได้ฟื้นขึ้นสู่ชีวิต และผู้ที่ทำชั่วจะได้ฟื้นขึ้นสู่การพิพากษา เราทำอะไรเองไม่ได้เลย เราพิพากษาตามที่เราได้ยิน และการพิพากษาของเรานั้นยุติธรรม เพราะเราไม่ได้แสวงหาตามใจตนเอง แต่แสวงหาตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา □ □ ขยายความเพื่อรวมบริบทของการฟื้นคืนชีพที่เชื่อมโยงกับอำนาจการพิพากษา □
- ยอห์น ๑๑:๑๓ เพราะพระบิดามีได้ทรงพิพากษาผู้ใด แต่ทรงมอบการพิพากษาทั้งหมดให้แก่พระบุตร
- กิจการ ๑๑:๑๖ และท่านได้บัญชาให้เราไปประกาศแก่ประชาชนและเป็นพยานว่าท่านเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งให้เป็นผู้พิพากษาคนเป็น

๑๒ การพิพากษาผ่านพระวจนะและคำสอนของพระเยซู

- ยอห์น ๑๑:๑๗-๑๘ เรามาในโลกในฐานะแสงสว่าง เพื่อว่าผู้ใดเชื่อในเราจะไม่ตกอยู่ในความมืด ถ้าผู้ใดได้ยินคำของเราแต่ไม่ปฏิบัติตาม เราก็ไม่พิพากษาเขา เพราะเราไม่ได้มาเพื่อพิพากษาโลก แต่มาเพื่อช่วยโลกให้รอด ผู้ใดปฏิเสธเราและไม่รับฟังคำของเรา ผู้นั้นก็มีผู้พิพากษา คำที่เราได้กล่าวไว้จะพิพากษาเขาในวันสุดท้าย
- ยอห์น ๑๑:๑๙-๒๐ □ คล้ายกับข้างต้น คำสอนของพระเยซูเป็นมาตรฐาน □
- ยอห์น ๑๑:๒๑ ผู้ใดปฏิเสธเราและไม่รับฟังถ้อยคำของเรา ผู้นั้นก็มีผู้พิพากษาแล้ว คือถ้อยคำที่เราได้กล่าวไว้จะพิพากษาเขาในวันสุดท้าย

๑๓ ความรอดและการเป็นผู้ไถ่บาปโดยทางพระคริสต์

- ยอห์น ๑๑:๒๓-๒๔ เพราะพระเจ้าทรงรักโลกมากจนทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อว่าผู้ใดเชื่อในพระองค์จะไม่พินาศ แต่จะมีชีวิตนิรันดร์ เพราะพระเจ้าไม่ได้ทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาในโลกเพื่อพิพากษาโลก แต่เพื่อว่าโลกจะได้รับความรอดโดยทางพระบุตร ผู้ใดเชื่อในพระองค์ก็จะไม่ถูกพิพากษา □ □
- ยอห์น ๑๑:๒๕-๒๖ เพราะพระบิดามีได้ทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาในโลกเพื่อพิพากษาโลก แต่เพื่อว่าโลกจะได้รับความรอดโดยทางพระบุตร ผู้ใดเชื่อในพระองค์ก็จะไม่ถูกพิพากษา แต่ผู้ใดไม่เชื่อก็ถูกพิพากษาแล้ว เพราะเขาไม่ได้เชื่อในพระนามของพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า
- ยอห์น ๑๑:๒๗ เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดฟังคำของเราและเชื่อในผู้ที่ทรงส่งเรามา ผู้นั้นจะมีชีวิตนิรันดร์ เขาจะไม่ถูกพิพากษา แต่ได้พ้นจากความตายไปสู่ชีวิตแล้ว
- โรม ๑๑:๓๖ ฉะนั้น บัดนี้จึงไม่มีการลงโทษสำหรับผู้ที่อยู่ในพระเยซูคริสต์
- □ ยอห์น ๑๑:๒๘ ลูกที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้าเขียนสิ่งเหล่านี้ถึงท่านทั้งหลายเพื่อท่านจะได้ทำบาป แต่ถ้าผู้ใดทำบาป เราก็มียุติธรรมเป็นทนายความแก่ต่างอยู่กับพระบิดา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงชอบธรรม พระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของเรา และไม่ใช้เฉพาะบาปของเราเท่านั้น แต่ยังเป็นบาปของคนทั้งโลกด้วย
- □ ทิโมธี ๑:๑๖ นับแต่นี้ไป มงกุฎแห่งความชอบธรรมก็ถูกเตรียมไว้สำหรับข้าพเจ้า ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นผู้พิพากษาที่เที่ยงธรรม และไม่ใช่เพียงแต่แก่ข้าพเจ้าเท่านั้น แต่แก่ทุกคนที่รักการเสด็จมาของพระองค์ด้วย

ค) มาตรฐานและหลักเกณฑ์สำหรับการพิพากษาของพระเจ้า

ก) พิจารณาจาก การกระทำ คำพูด และผลงาน

- มัทธีว ๒๓:๒๓-๒๓:๒๓ เราบอกท่านทั้งหลายว่า ในวันพิพากษา คนทั้งหลายจะต้องให้การถึงทุกคำพูดที่ประมาทเลินเล่อของตน เพราะด้วยคำพูดของท่าน ท่านจะได้รับการพิสูจน์ว่าบริสุทธิ์ และด้วยคำพูดของท่าน ท่านจะถูกกล่าวโทษ
- มัทธีว ๒๓:๒๓-๒๓:๒๓ เพราะเหตุการณ์จะเป็นเหมือนชายคนหนึ่งเดินทางไป เขาเรียกคนรับใช้มาและมอบทรัพย์สินของเขาให้แก่พวกเขา เขาให้คนหนึ่งห้าเหรียญแก่คนหนึ่ง ให้คนหนึ่งสองเหรียญแก่คนหนึ่ง และให้คนหนึ่งหนึ่งเหรียญแก่คนหนึ่งตามกำลังของเขา แล้วเขาก็จากไป คนที่ได้รับห้าเหรียญนั้นก็ไปค้าขายและได้กำไรอีกห้าเหรียญ คนที่ได้รับสองเหรียญก็กำไรอีกสองเหรียญเช่นกัน แต่คนที่ได้รับหนึ่งเหรียญนั้นก็กลับไปขุดดินซ่อนเงินของเจ้านายไว้ ต่อมาเจ้านายของคนรับใช้เหล่านั้นมาและมาตรวจสอบบัญชี คนที่ได้รับห้าเหรียญนั้นก็มานำเงินมาเพิ่มอีกห้าเหรียญแล้วพูดว่า "เจ้านาย ท่านได้ให้ข้าพเจ้าห้าเหรียญ ข้าพเจ้าได้กำไรเพิ่มอีกห้าเหรียญ" เจ้านายของเขาพูดว่า "ดีแล้ว เจ้าเป็นคนรับใช้ที่ดีและซื่อสัตย์ เจ้าซื่อสัตย์ในของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของใหญ่ จงเข้าไปร่วมในความสุขของเจ้านายของเจ้าเถิด" ชายผู้ได้รับสองเหรียญก็เดินเข้ามาหา กล่าวว่า "นายท่าน ท่านได้มอบสองเหรียญให้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้กำไรเพิ่มอีกสองเหรียญ" นายของเขากล่าวว่า "ดีแล้ว เจ้าเป็นผู้รับใช้ที่ดีและซื่อสัตย์ เจ้าซื่อสัตย์ในสิ่งเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลสิ่งใหญ่กว่า จงเข้าไปในความสุขของนายเจ้าเถิด" ชายผู้ได้รับหนึ่งเหรียญก็เดินเข้ามาหา กล่าวว่า "นายท่าน ข้าพเจ้าทราบว่าคุณเป็นคนใจแข็ง เกือบเกี่ยวในที่ที่คุณไม่ได้หว่าน และรวบรวมในที่ที่คุณไม่ได้ไถพรวน ข้าพเจ้าจึงกลัวและไปซ่อนเหรียญของคุณไว้ในดิน นี่คือนิสัยของคุณ" แต่นายของเขาบอกว่า "เจ้าเป็นผู้รับใช้ที่ชั่วร้ายและเกียจคร้าน เจ้ารู้ว่าเราเกี่ยวเกี่ยวในที่ที่เราไม่ได้หว่าน และรวบรวมในที่ที่เราไม่ได้ไถพรวนใช่ไหม" ถ้าเช่นนั้นเจ้าควรจะนำเงินของเราไปลงทุนกับธนาคาร และเมื่อเรากลับมา เราจะได้รับสิ่งที่เป็นของเราพร้อมดอกเบี้ย ดังนั้นจงรับเหรียญนั้นจากเขาและให้แก่ผู้ที่มีสิบเหรียญ" เพราะว่าผู้ใดมีอยู่แล้วก็จะได้รับเพิ่มมากขึ้น และเขาจะมีย่างเหลือเฟือ แต่ผู้ใดไม่มีอยู่แล้ว สิ่งที่เขาถืออยู่ก็จะถูกเอาไปเสีย และจงโยนคนรับใช้ที่ไร้ค่าไปไว้ในความมืดภายนอก ณ ที่นั่นจะมีเสียงร้องไห้และเสียงกีดฟัน "อุปมาเรื่องเงินเหรียญ เน้นการตัดสินบนพื้นฐานของการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรที่พระเจ้าประทานให้ด้วยความซื่อสัตย์"
- ๒ โครินธ์ ๑๓:๑๑-๑๓:๑๑ เพราะไม่มีใครวางรากฐานอื่นใดได้นอกจากรากฐานที่วางไว้แล้ว คือพระเยซูคริสต์ ถ้าผู้ใดสร้างบนรากฐานนั้นด้วยทองคำ เงิน อัญมณี ไม้ ฟาง หรือหญ้าแห้ง งานของแต่ละคนก็จะปรากฏชัดในวันนั้น
- ๒ โครินธ์ ๑๓:๑๑-๑๓:๑๑ ดังนั้นไม่ว่าเราจะอยู่ที่บ้านหรืออยู่ข้างนอก เราก็ควรตั้งใจที่จะทำให้พระองค์พอพระทัย เพราะเราทุกคนจะต้องปรากฏตัว เพื่อแต่ละคนจะได้รับผลกรรมตามที่ตนได้กระทำในร่างกาย ไม่ว่าจะเป็ความดีหรือความชั่ว
- ๒ โครินธ์ ๑๓:๑๑ เพราะเราทุกคนจะต้องปรากฏตัวต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ เพื่อแต่ละคนจะได้รับผลกรรมตามที่ตนได้กระทำ ไม่ว่าจะเป็ความดีหรือความชั่ว
- วิวรณ์ ๑๙:๑๑-๑๙:๑๑ และข้าพเจ้าเห็นคนตายทั้งผู้ใหญ่และผู้เล็กยืนอยู่ต่อหน้าพระบัลลังก์ และหนังสือต่างๆ ก็ถูกเปิดออก แล้วหนังสืออีกเล่มหนึ่งก็ถูกเปิดออก ซึ่งเป็นหนังสือแห่งชีวิต และคนตายก็ถูกพิพากษาตามที่เขียนไว้ในหนังสือเหล่านั้น ตามการกระทำของเขา
- วิวรณ์ ๑๙:๑๑-๑๙:๑๑ ดูเถิด เราจะมาในไม่ช้า พร้อมกับนำการตอบแทนของเรามาด้วย เพื่อตอบแทนแต่ละคนตามการกระทำของเขา

ข) ความเมตตา ศรัทธา และการหลุดพ้นจากการพิพากษา

- มาระโก ๑๖:๑๖-๑๖:๑๖ ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมาแล้วผู้นั้นจะได้รับความรอด แต่ผู้ใดไม่เชื่อผู้นั้นจะถูกพิพากษาลงโทษ
- ยากอบ ๒:๑๖-๒:๑๖ เพราะการพิพากษาจะปราศจากความเมตตาต่อผู้ที่ไม่แสดงความเมตตา ความเมตตาอย่ามีชัยเหนือการพิพากษา
- ยากอบ ๒:๑๖-๒:๑๖ แต่เหนือสิ่งอื่นใด พี่น้องทั้งหลาย อย่าสาบานโดยอ้างสวรรค์หรือแผ่นดินโลก หรือโดยคำสาบานใดๆ แต่จงให้คำว่า "ใช่" ของท่านเป็น "ใช่" และคำว่า "ไม่" ของท่านเป็น "ไม่" เพื่อท่านจะไม่ตกอยู่ในโทษพิพากษา
- ๒ ยอห์น ๑:๑๑-๑:๑๑ โดยเหตุนี้ความรักจึงสมบูรณ์ในเรา เพื่อเราจะได้มีความมั่นใจในวันพิพากษา เพราะพระองค์ทรงเป็นอย่างไร เราก็เป็นอย่างนั้นในโลกนี้

บทบาทของผู้เชื่อและผู้บริสุทธิ์ในการพิพากษา

ก) เหล่าผู้บริสุทธิ์ พิพากษาโลก เหล่ากุตสวรรค์ และเผ่าต่างๆ

- มัทธีว ๒๒:๑๖ พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า □ เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในโลกใหม่ เมื่อบุตรมนุษย์จะประทับบนพระที่นั่งอันรุ่งโรจน์ ท่านทั้งหลายที่ติดตามเรามา ก็จะนั่งบนบัลลังก์สิบสองบัลลังก์ พิพากษาเผ่าทั้งสิบสองของอิสราเอล □
- □ โครินธ์ ๒:๑๖-๑๗ □ อ้างอิงถึง ๒:๑๖ เน้นย้ำเรื่องเหล่าผู้บริสุทธิ์พิพากษาโลกและเหล่ากุตสวรรค์ □
- วิวรณ์ ๒:๒๖ แล้วข้าพเจ้าก็เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และมีผู้ที่ได้รับมอบอำนาจให้พิพากษาประทับอยู่บนบัลลังก์เหล่านั้น □ □ □

ข) การตัดสินที่เข้มงวดมากขึ้นสำหรับครูและผู้นำ

- ลูกา ๒๒:๒๖-๒๗ □ อุปมาเรื่องคนรับใช้ที่ซื่อสัตย์ □ ประเด็นสำคัญ □ ทุกคนที่ได้รับมาก จะต้องถูกเรียกให้รับผิดชอบมาก □ □ □ □
- ยากอบ ๒:๑๖ □ พี่น้องทั้งหลาย □ ไม่ควรมีพวกท่านหลายคนเป็นครู เพราะท่านทั้งหลายรู้ว่าพวกเราที่เป็นครูจะถูกพิพากษาอย่างเข้มงวดกว่า

การพิพากษาในวันสิ้นโลก □ วันพิพากษาและการคำนวณครั้งสุดท้าย □

ส่วนนี้ได้รับการปรับปรุงให้เน้นไปที่หลักคำสอนพื้นฐานของฮีบรู ๒:๑-๒ เรื่อง □ □ □ □ □ การฟื้นคืนชีพของคนตาย □ □ □ □ □ และ □ □ □ □ □ การพิพากษาชีวิตนิรันดร์ □ □ □ □ □ โดยแสดงให้เห็นว่าทั้งสองสิ่งนี้แยกจากกันไม่ได้ □ การฟื้นคืนชีพทำให้ทุกคนมีชีวิตขึ้นมาเพื่อการรับนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ของการพิพากษาชีวิตนิรันดร์ □ ข้อความในพระคัมภีร์เน้นถึงสถานะชั่วคราวหลังความตาย □ เซโอส □ ฮาเดส □ ซึ่งมีส่วนต่างๆ สำหรับการพักผ่อนหรือการทรมาณ □ ไม่ใช่สวรรค์ทันที เพื่อรอการฟื้นคืนชีพทางร่างกาย □ ข้อคิดจาก □ เอนอก □ □ □ สะท้อนถึงการแบ่งส่วนในพระคัมภีร์เกี่ยวกับเซโอส □ ฮาเดส เช่นเดียวกับในลูกา □ □ □ □ □-๒:๑๖ อธิบายถึง □ □ □ □ □ สถานที่ว่างเปล่า □ □ □ □ □ ที่แยกวิญญาณของผู้ชอบธรรมที่อยู่ในความสงบสุขจากวิญญาณของคนชั่วที่อยู่ในความมืดมิดตลอดชั่วเวลาชั่วคราวนี้ก่อนการฟื้นคืนชีพและการพิพากษา

ก) จังหวะเวลาและความหลีกเลี่ยงไม่ได้ของการพิพากษาครั้งสุดท้าย

□ □ □ □ □ ได้รับการแต่งตั้งหลังความตายและในยุคสุดท้าย

- มัทธีว ๒๒:๑๓ แต่เรื่องวันและเวลาที่จะเกิดเหตุการณ์นั้น ไม่มีใครรู้เลย ไม่ว่าจะเป็นกุตสวรรค์ในสวรรค์ หรือพระบุตรเอง ก็มีแต่พระบิดาเท่านั้นที่ทรงรู้
- มัทธีว ๒๒:๑๓-๑๔ แล้วอาณาจักรแห่งสวรรค์จะเป็นเหมือนหญิงพรหมจารีสิบคนซึ่งถือตะเกียงไปต้อนรับเจ้าบ่าว ในจำนวนนั้นห้าคนเป็นคนโง่ และห้าคนเป็นคนฉลาด เพราะเมื่อคนโง่ถือตะเกียงไป ก็ไม่ได้นำน้ำมันไปด้วย แต่คนฉลาดนำน้ำมันใส่กระติกไปด้วย เมื่อเจ้าบ่าวมาช้า พวกเธอก็ง่วงนอนและหลับไป แต่พอถึงเที่ยงคืนก็มีเสียงร้องว่า □ เจ้าบ่าวมาแล้ว □ จึงออกไปต้อนรับเขาเกิด □ แล้วหญิงพรหมจารีเหล่านั้นก็ลุกขึ้นจุดตะเกียงของตน คนโง่จึงพูดกับคนฉลาดว่า □ ขอแบ่งน้ำมันให้เราบ้างเกิด □ เพราะตะเกียงของเรากำลังจะดับ □ คนฉลาดจึงตอบว่า □ น้ำมันจะไม่พอสำหรับเราและสำหรับเจ้าด้วย จงไปซื้อจากพ่อค้าเกิด □ ขณะที่พวกเขากำลังไปซื้ออยู่นั้น เจ้าบ่าวก็มาถึง และคนที่เตรียมพร้อมแล้วก็เข้าไปร่วมงานเลี้ยงสมรส และประตูถูกปิดลง หลังจากนั้นหญิงพรหมจารีคนอื่นๆ ก็มาทูลว่า □ พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า โปรดเปิดประตูให้เราด้วย □ แต่พระองค์ตรัสตอบว่า □ เราบอกความจริงแก่พวกเจ้าว่า เราไม่รู้จักพวกเจ้า □ ฉะนั้นจงเฝ้าระวังอยู่เสมอ เพราะพวกเจ้าไม่รู้วันและเวลาใดจะมาถึง □ อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการเตรียมพร้อมรับมือกับการพิพากษาที่จะมาถึงอย่างฉับพลัน □
- ฮีบรู ๒:๑๓-๑๔ และเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้สำหรับมนุษย์ที่จะตายเพียงครั้งเดียว และหลังจากนั้นก็มีการพิพากษา ฉะนั้นพระคริสต์ก็ทรงถูกถวายเป็นเครื่องบูชาครั้งเดียวเพื่อแบกรับบาปของคนจำนวนมาก แล้วพระองค์จะทรงปรากฏอีกครั้งหนึ่ง ไม่ใช่เพื่อจัดการกับบาป แต่เพื่อช่วยผู้ที่รอคอยพระองค์อย่างกระตือรือร้น
- ฮีบรู ๒:๑๓ และเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้สำหรับมนุษย์ที่จะต้องตายเพียงครั้งเดียว และหลังจากนั้นก็มีการพิพากษา

☐☐ ความฉงนและเตรียมพร้อม

- ☐ ☐ เปโตร ☐☐☐☐-☐☐☐☐ แต่ว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาถึงเหมือนขโมย แล้วฟ้าสวรรค์จะล่องลับไปพร้อมกับเสียงดังก็ก๊กองและบรรดาวัตถุนบนฟ้าจะถูกเผาผลาญและสลายไป และแผ่นดินโลกและสิ่งต่างๆ ที่กระทำบนแผ่นดินโลกจะถูกเปิดเผย☐☐☐☐ แต่ตามพระสัญญาของพระองค์ เรากำลังรอคอยฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ซึ่งความชอบธรรมจะสถิตอยู่

ข☐ คำอธิบายเกี่ยวกับเหตุการณ์ในวันพิพากษา

☐☐ การฟื้นคืนชีพของคนตาย

ส่วนย่อยนี้ขยายความเพื่อเน้นย้ำถึงการฟื้นคืนชีพในฐานะประตูสู่การพิพากษาชั่วนิรันดร์ โดยอ้างอิงจากคำบอกไว้ในพันธสัญญาเดิม

- ☐ เช่น เซออลในฐานะสถานที่กักขัง☐ และการสำเร็จตามคำพยากรณ์ในพันธสัญญาใหม่ ชีวิตหลังความตายที่แบ่งออกเป็นสองส่วนใน 1 โครินธ์ 15:50-54 อามานเจอร์ที่สว่างไสวสำหรับคนชอบธรรม อามานเจอร์ที่มีมืดมิดสำหรับคนชั่ว☐ สอดคล้องกับฮาเดสที่แบ่งออกเป็นสองส่วนในลูกา 16:26 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความตายเป็นการเข้าสู่สภาวะแห่งการรอคอยอย่างมีสติ☐คนชอบธรรมอยู่ในสวรรค์ ☐ลูกา 16:22☐ คำภาษากรีก ☐☐☐☐☐☐☐☐☐ สະก้องถึงการพักผ่อนในส่วนเอเดน☐ คนชั่วอยู่ในความทรมาน☐จนกว่าจะถึงการฟื้นคืนชีพทางร่างกายเพื่อการพิพากษา

- ☐ ดาเนียล 12:13-14 ในเวลานั้น มีคาเอล เจ้าชายผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ปกครองประชากรของท่าน จะปรากฏตัวขึ้น และจะมีช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยาก แต่ในเวลานั้น ประชากรของท่านจะได้รับการช่วยให้รอด ทุกคนที่มีชื่อเขียนไว้ในหนังสือ และหลายคนในบรรดาผู้ที่นอนหลับอยู่ในฝุ่นดินจะตื่น บางคนจะได้รับชีวิตนิรันดร์ และบางคนจะได้รับความอับอายและความดูหมิ่นเหยียดหยามชั่วนิรันดร์ และผู้ที่มีสติปัญญาจะส่องแสงเหมือนดวงอาทิตย์ และผู้ที่ชักนำคนจำนวนมากให้กลับใจมาสู่ความชอบธรรม จะส่องแสงเหมือนดวงดาวตลอดไป ☐คำพยากรณ์เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพที่นำไปสู่ ☐โดยมีผลลัพธ์คือชีวิตนิรันดร์หรือความดูหมิ่นเหยียดหยาม☐

- ☐ ยอห์น 5:28-29 อย่าประหลาดใจเลย เพราะเวลาหนึ่งจะมาถึง เมื่อคนทั้งหลายที่อยู่ในหลุมศพจะได้ยินเสียงของพระองค์และออกมาคนที่ทำดีจะได้ฟื้นคืนชีพ และคนที่ทำชั่วจะได้ฟื้นคืนชีพสู่การพิพากษา

- ☐ กิจการ 24:15-16 แต่ข้าพเจ้าขอสารภาพกับท่านทั้งหลายว่า ตามทางที่พวกเขาเรียกว่านิกายนั้น ข้าพเจ้าก็เฝ้ามองการเสด็จขึ้นของบารุค โดยเชื่อทุกสิ่งที่บัญญัติไว้ในพระบัญญัติและที่เขียนไว้ในคำพยากรณ์ และมีความหวังในพระเจ้า ซึ่งคนเหล่านั้นเองก็ยอมรับว่า จะมีการฟื้นคืนชีพจากตายทั้งคนชอบธรรมและคนอธรรม

- ☐ ☐ โครินธ์ 5:5-6 ดูก่อน☐ ข้าพเจ้าจะบอกความลับแก่ท่านทั้งหลายว่า เราจะไปตายกันทุกคน แต่เราทุกคนจะได้รับการเปลี่ยนแปลงในชั่วพริบตาเดียว เมื่อแตรสุดท้ายดังขึ้น เพราะแตรจะดังขึ้น และคนตายจะถูกปลุกให้ฟื้นคืนชีพโดยไม่น่าเบื่อ และเราทั้งหลายจะได้รับการเปลี่ยนแปลง ☐คำอธิบายเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา ซึ่งเชื่อมโยงกับการพิพากษาครั้งสุดท้าย

- ☐ ☐ เรสะโลนิกา 2:1-10 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าเองจะเสด็จลงมาจากฟ้าสวรรค์ด้วยเสียงบัญชา เสียงของหัวหน้าทูตสวรรค์ และเสียงแตรของพระเจ้า และคนตายในพระคริสต์จะฟื้นคืนชีพมาก่อน แล้วเราทั้งหลายที่ยังมีชีวิตอยู่ ผู้ที่เหลืออยู่ จะถูกรับขึ้นไปพร้อมกับพวกเขาในเมฆ เพื่อไปพบองค์พระผู้เป็นเจ้าในอากาศ และเราจะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดไป ☐การฟื้นคืนชีพจากความตายของผู้เชื่อเมื่อพระคริสต์เสด็จมา ก่อนการพิพากษา☐

- ☐ วิวรณ์ 20:12-13 แล้วข้าพเจ้าก็เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และมีผู้ที่ได้รับมอบอำนาจให้พิพากษาประทับอยู่บนบัลลังก์เหล่านั้น ข้าพเจ้าเห็นวิญญาณของบรรดาผู้ที่ถูกตัดศีรษะเพราะเป็นพยานถึงพระเยซูและเพราะพระวจนะของพระเจ้า และบรรดาผู้ที่ไม่ได้มีสการสัตยาธิษฐานและไม่ได้รับเครื่องหมายของมันไว้บนหน้าผากหรือมือของเขา พวกเขาฟื้นคืนชีพและจะปกครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาหนึ่งพันปี ส่วนคนตายที่เหลืออยู่จะไม่ฟื้นคืนชีพจนกว่าหนึ่งพันปีจะสิ้นสุดลง นี่เป็นการฟื้นคืนชีพครั้งแรก ผู้ใดที่ได้รับส่วนในการฟื้นคืนชีพครั้งแรก ผู้นั้นก็เป็นสุขและบริสุทธิ์ ความตายครั้งที่สองไม่มีอำนาจเหนือเขา แต่เขาจะเป็นปุโรหิตของพระเจ้าและของพระคริสต์ และเขาจะปกครองร่วมกับพระองค์เป็นเวลาหนึ่งพันปี ☐ความแตกต่างระหว่างการฟื้นคืนชีพครั้งแรกของคนชอบธรรมและการฟื้นคืนชีพใน

- ☐ วิวรณ์ 20:14 และทะเลก็คืนคนตายที่อยู่ในนั้น ความตายและแดนแห่งความตายก็คืนคนตายที่อยู่ในนั้น และพวกเขาจะถูกพิพากษา แต่ละคนตามการกระทำของตน ☐หมายถึงการฟื้นคืนชีพเพื่อการพิพากษาสำหรับทุกคน☐

☐☐ การแยกแยะระหว่างคนดีและคนชั่ว

การพิพากษาชั่วนิรันดร์เกิดขึ้นหลังจากการฟื้นคืนชีพ โดยกำหนดชะตากรรมที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ นี่เป็นการแก้ไขความเข้าใจผิดที่พบได้ทั่วไปใน คือ หลายคนเชื่อว่าผู้เชื่อจะเข้าสู่สวรรค์ทันทีหลังจากความตาย โดยอ้างอิงจากลิเซ็น 12:32☐จากกายไปอยู่กับพระเจ้า☐☐☐☐☐☐

- ☐☐ โครินธ์ 5:10 อย่างไรก็ตาม นี่เป็นการมองข้ามสถานะระหว่างกาลตามพระคัมภีร์ คือ วิญญาณอยู่ในแดนสวรรค์

□ การพักผ่อนอย่างชอบธรรม □ หรือการกรมานในแดนแห่งความตาย ซึ่งถูกแยกจากกันด้วยเหว □ ลูคา □□□□□ ภาษากรีก □□□□□ □□□□□ รอคอยการฟื้นคืนชีพ พระคัมภีร์ยืนยันถึงสติสัมปชัญญะหลังความตาย □ เช่น วิวรณ์ □□□-□□ ที่วิญญาณร้องขอ □ แต่สงวนความรุ่งโรจน์แห่งสวรรค์อย่างเต็มที่ไว้สำหรับการพิพากษาหลังการฟื้นคืนชีพ □ ยอห์น □□□□□ □ เรเซโลนิกา □□□□-□□□□ การแบ่งแยกของเอโนเป็นการตอกย้ำการแบ่งแยกชั่วคราวนี้ ไม่ได้หมายถึงสวรรค์โดยตรง เพื่อให้แน่ใจว่าการพิพากษามีความยุติธรรมหลังจากการฟื้นคืนชีพทางกาย

- มัทธีว □□□□□□ เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในวันพิพากษา โทษของเมืองไฮโดมและเมืองโกโมราห์จะเบากว่าโทษของเมืองนี้
- มัทธีว □□□□□-□□□□□ เราบอกท่านทั้งหลายว่า ในวันพิพากษา คนทั้งหลายจะต้องให้การถึงทุกคำพูดที่ประมาณเลือนเลื้อยของคุณ เพราะด้วยคำพูดของท่าน ท่านจะได้รับการพิสูจน์ว่าบริสุทธิ์ และด้วยคำพูดของท่าน ท่านจะถูกกล่าวโทษ
- มัทธีว □□□□□-□□□□□ เมื่อพระบุตรของมนุษย์เสด็จมาในพระสิริของพระองค์ และเหล่าทูตสวรรค์ทั้งหลายอยู่กับพระองค์ พระองค์จะประทับบนพระบัลลังก์อันรุ่งโรจน์ของพระองค์ บรรดาประชาชาติทั้งหลายจะมารวมกันอยู่ต่อหน้าพระองค์ และพระองค์จะทรงแยกคนออกจากกัน เหมือนกับที่คนเลี้ยงแกะแยกแกะออกจากแพะ แล้วพระองค์จะทรงวางแกะไว้ทางขวา และแพะไว้ทางซ้าย แล้วพระราชจะตรัสกับคนเหล่านั้นที่อยู่ทางขวาว่า □จงมาเถิด พวกเจ้าผู้ได้รับพรจากพระบิดาของเรา จงรับราชอาณาจักรที่เตรียมไว้สำหรับพวกเจ้าตั้งแต่เริ่มสร้างโลกเป็นมรดก เพราะเราหิวและพวกเจ้าให้เรากิน เรากระหายและพวกเจ้าให้เราดื่ม เราเป็นคนแปลกหน้าและพวกเจ้าต้อนรับเรา เราเปลือยเปล่าและพวกเจ้าให้เสื้อผ้าแก่เรา เราป่วยและพวกเจ้ามาเยี่ยมเรา เราอยู่ในคุกและพวกเจ้ามาหาเรา □ แล้วคนชอบธรรมจะตอบพระองค์ว่า □พระเจ้าข้า เมื่อไรที่เราเห็นพระองค์หิวและให้พระองค์กิน หรือกระหายและให้พระองค์ดื่ม □ และเมื่อไรที่เราเห็นพระองค์เป็นคนแปลกหน้าและต้อนรับพระองค์หรือเปลือยเปล่าและให้เสื้อผ้าแก่พระองค์ □ □ แล้วเมื่อไรที่เราเห็นท่านป่วยหรืออยู่ในคุกแล้วไปเยี่ยมท่าน □ □ กษัตริย์จะตรัสตอบพวกเขาว่า □เราบอกความจริงแก่พวกท่านว่า สิ่งใดที่พวกท่านทำแก่คนเล็กน้อยที่สุดในบรรดาพี่น้องของเรา พวกท่านก็ทำได้แก่เราด้วย □ แล้วพระองค์จะตรัสกับพวกที่อยู่ทางซ้ายมือว่า □จงไปเสียจากเราเถิด พวกเจ้าผู้ถูกสาปแช่ง จงไปสูไฟนิรันดร์ที่เตรียมไว้สำหรับมารและทูตสวรรค์ของมัน เพราะเราหิวและพวกเจ้าไม่ได้ให้เรากิน เรากระหายและพวกเจ้าไม่ได้ให้เราดื่ม เราเป็นคนแปลกหน้าและพวกเจ้าไม่ได้ต้อนรับเรา เราเปลือยเปล่าและพวกเจ้าไม่ได้ให้เสื้อผ้าแก่เรา เราป่วยและอยู่ในคุกและพวกเจ้าไม่ได้มาเยี่ยม แล้วพวกเขาจะตอบว่า □พระเจ้าข้า เมื่อไรที่เราเห็นท่านหิวหรือกระหายหรือเป็นคนแปลกหน้าหรือเปลือยเปล่าหรือป่วยหรืออยู่ในคุกแล้วไม่ได้มาเยี่ยม แล้วพระองค์จะตรัสตอบพวกเขาว่า □เราบอกความจริงแก่พวกท่านว่า สิ่งใดที่พวกท่านไม่ได้ทำแก่คนเล็กน้อยที่สุดในบรรดาพี่น้องเหล่านี้ พวกเจ้าก็ไม่ได้ทำแก่เราด้วย □ และคนเหล่านี้จะไปสู่การลงโทษนิรันดร์ แต่คนชอบธรรมจะไปสู่ชีวิตนิรันดร์ □ เสริมด้วยเนื้อหาดับเต็มของอุ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการตัดสินโดยพิจารณาจากความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นในฐานะการรับใช้พระคริสต์ □
- มัทธีว □□□□□-□□□□□ □ ส่วนหนึ่งของแกะ □ แพะ □ คำอธิบาย □ แล้วพระองค์จะตรัสกับพวกที่อยู่ทางซ้ายมือว่า □จงไปจากเราเถิด พวกเจ้าผู้ถูกสาปแช่ง จงไปสูไฟนิรันดร์ที่เตรียมไว้สำหรับมารและทูตสวรรค์ของมัน □□□□□

□□ การพิพากษาของเหล่าทูตสวรรค์และผู้ธรรม

- □ เปโตร □□□□□ เพราะถ้าพระเจ้าไม่ทรงละเว้นทูตสวรรค์เมื่อพวกเขากระทำบาป แต่ทรงจับไล่พวกเขาลงไปในนรกและทรงล่ามโซ่พวกเขาไว้
- □ เปโตร □□□□□ แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบวิธีที่จะช่วยคนชอบธรรมให้พ้นจากความยากลำบาก และจะทรงลงโทษคนอธรรมไว้จนถึงวัน
- □ เปโตร □□□□□ แต่โดยพระวจนะเดียวกันนั่นเอง ฟาสวรรค์และแผ่นดินโลกที่ตั้งอยู่แล้วในปัจจุบันก็ถูกเก็บไว้สำหรับไฟ จนถึงวันพิพากษาและวันทำลายคนอธรรม
- ยูดา □□□□□ และทูตสวรรค์เหล่านั้นที่ไม่ได้อยู่แต่ในตำแหน่งหน้าที่ของคุณ แต่ละที่ที่อยู่อันควรของคุณ พระองค์ทรงกักขังพวกเขาไว้ในโซ่ตรวนจนกว่าจะถึงวันพิพากษาใหญ่

□□ บัลลังก์ชาวอันยิ่งใหญ่และหนังสือที่เปิดออก

- วิวรณ์ □□□□□□□□□□ บรรดาประชาชาติใคร่แค้น แต่พระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และเป็นเวลาที่จะพิพากษาคนตาย และถึงเวลาที่จะให้รางวัลแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือบรรดาผู้เผยพระวจนะและผู้บริสุทธิ์ และบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระนามของพระองค์ ทั้งเล็กและใหญ่ และถึงเวลาที่จะทำลายผู้ทำลายแผ่นดินโลก
- วิวรณ์ □□□□□□□□□□ และคนทั้งปวงที่อาศัยอยู่บนโลกจะนับสารสิ่งนั้น คือทุกคนที่ชื่อของเขามีได้ถูกจารึกไว้ก่อนสร้างโลกในหนังสือแห่งชีวิต
- วิวรณ์ □□□□□-□□□□□ □ ยุคพันปีและการพิพากษาครั้งสุดท้าย □ สำระสำคัญ □ แล้วข้าพเจ้าก็เห็นบัลลังก์ชาวใหญ่ □□□□□ และคนตายก็ถูกพิพากษาตามที่เขียนไว้ในหนังสือ ตามการกระทำของพวกเขา □

- วิจารณ์ ๐๐๐๐๐-๐๐๐๐ □ คำอธิบายฉบับเต็ม □ สัญลักษณ์ □ แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทิวสวรรค์องค์หนึ่ง □□□□ และข้าพเจ้าก็เห็นคนตายทั้งผู้ใหญ่และผู้เล็ก และหนังสือต่างๆ ก็ถูกเปิดออก □□□□
- วิจารณ์ ๐๐๐๐๐๐ และเมื่อครบหนึ่งพันปีแล้ว ชาตานจะถูกปล่อยออกมาจากคุกของมัน
- วิจารณ์ ๐๐๐๐๐๐-๐๐๐๐ แล้วข้าพเจ้าก็เห็นบัลลังก์ขาวใหญ่และพระองค์ผู้ประทับอยู่บนบัลลังก์นั้น แผ่นดินและฟ้าสวรรค์ก็หนีไปจากพระพักตร์ และไม่มีที่อยู่เหลืออยู่เลย ข้าพเจ้าเห็นคนตายทั้งผู้ใหญ่และผู้เล็กยืนอยู่ต่อหน้าบัลลังก์ และหนังสือต่างๆ ก็ถูกเปิดออก □□□□
- วิจารณ์ ๐๐๐๐๐๐-๐๐๐๐ แล้วข้าพเจ้าก็เห็นบัลลังก์ขาวใหญ่และพระองค์ผู้ประทับอยู่บนบัลลังก์นั้น แผ่นดินและฟ้าสวรรค์ก็หนีไปจากพระพักตร์ และไม่มีที่อยู่เหลืออยู่เลย ข้าพเจ้าเห็นคนตายทั้งผู้ใหญ่และผู้เล็กยืนอยู่ต่อหน้าบัลลังก์ และหนังสือต่างๆ ก็ถูกเปิดออก □□□□ และถ้าชื่อของผู้ใดไม่ได้ถูกบันทึกไว้ในหนังสือแห่งชีวิต เขาจะถูกโยนลงไปในทะเลไฟ
- วิจารณ์ ๐๐๐๐๐๐๐๐ และข้าพเจ้าเห็นคนตายทั้งผู้ใหญ่และผู้เล็กยืนอยู่ต่อหน้าพระบัลลังก์ และหนังสือต่างๆ ก็ถูกเปิดออก แล้วหนังสืออีกเล่มหนึ่งก็ถูกเปิดออก ซึ่งเป็นหนังสือแห่งชีวิต และคนตายก็ถูกพิพากษาตามที่เขียนไว้ในหนังสือเหล่านั้น ตามการกระทำของเขา

ค □ ผลลัพธ์ของคำพิพากษาขั้นสุดท้าย

□□ รางวัล การสร้างใหม่ และชีวิตนิรันดร์

- วิจารณ์ ๐๐๐๐๐๐ พระองค์จะทรงเข็ดน้ำตาจากดวงตาของพวกเขา และความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความโศกเศร้า การร้องไห้ และความเจ็บปวดจะไม่เกิดขึ้นอีก เพราะสิ่งต่างๆ ได้ผ่านพ้นไปแล้ว

□□ การลงโทษนิรันดร์และความตายครั้งที่สอง

- มัทธีว ๐๐๐๐๐๐๐๐ คนเหล่านี้จะไปสู่การลงโทษนิรันดร์ แต่คนชอบธรรมจะไปสู่ชีวิตนิรันดร์
- วิจารณ์ ๐๐๐๐๐๐๐-๐๐๐๐ แล้วความตายและแดนแห่งความตายก็ถูกโยนลงไปในทะเลไฟ นี่คือการตายครั้งที่สอง คือทะเลไฟ และถ้าชื่อของผู้ใดไม่ได้ถูกบันทึกไว้ในหนังสือแห่งชีวิต เขาจะถูกโยนลงไปในทะเลไฟ □เพิ่มเติมเพื่อย้ำถึงผลลัพธ์สุดท้ายสำหรับ

บทสรุป

โดยสรุป คำสอนในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการพิพากษาเผยให้เห็นมุมมองที่สมดุล ซึ่งเรียกร้องให้ผู้เชื่อใช้วิจารณญาณอย่างชาญฉลาดในชีวิตประจำวัน ขณะเดียวกันก็มอบอำนาจสูงสุดให้แก่พระเจ้าและพระคริสต์ ตั้งแต่คำเตือนเกี่ยวกับการพิพากษาที่เสแสร้ง ไปจนถึงคำสัญญาแห่งความเมตตาต่อพระเจ้า พระคัมภีร์เน้นย้ำถึงความรับผิดชอบบนพื้นฐานของการกระทำ คำพูด และเจตนาในใจ วิสัยทัศน์เกี่ยวกับวันพิพากษา รวมถึงการฟื้นคืนชีพของคนตายซึ่งเป็นลางบอกเหตุของการพิพากษาจากพระเจ้า เน้นย้ำถึงความหวังในการไถ่บาปสำหรับผู้ชอบธรรมและความรอด ซึ่งจบลงด้วยการสร้างใหม่ที่ความชอบธรรมสถิตอยู่ การศึกษาเชิงลำดับขั้นนี้กระตุ้นให้ผู้อ่านดำเนินชีวิตด้วยความซื่อสัตย์สุจริต แสวงหาความเติบโตทางจิตวิญญาณ และวางใจในพระเยซูในฐานะทั้งผู้พิพากษาและผู้ไถ่บาป ส่งเสริมชีวิตที่สอดคล้องกับพระลักษณะที่ยุติธรรม สำหรับการไตร่ตรองเพิ่มเติม โปรดพิจารณาว่าหลักการเหล่านี้ใช้กับจริยธรรมส่วนบุคคลและการปฏิสัมพันธ์ในชุมชนในปัจจุบันอย่างไร